

derfor være gavnligt, om vi i ethvert Ministerium fik en Directeur, eller en Generalsecretair, med eet Ord, en Fagminister. De øvrige Ministre kunne da ubelukkende være politiske Ministre, og vi behøvede da maaskee ikke saa mange, vistnok ikke flere end tre eller fire. Nu derimod have vi baade politiske Ministre og politiske Departementschefer; men det er mindre heldigt. — Hvad Theatersagen angaaer, skal jeg bemærke, at jeg hører til det Fleertal, som har foreslaaet at standse den noksom bekendte Træff, som Theatret har drevet med Sorø Academies Midler. Det glæder mig, at vort Vædringsforslag i den Retning har vundet saa stor Tilslutning, og navnlig har det glædet mig, at det ærede sagkyndige Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) har udtalt sig gunstig derom. Jeg troer imidlertid, at han tager noget feil, naar han antager, at Ministeren vil kunne lade Theatrets nuværende flyvende Gjæld til Sorø Academie henstaae uberigtiget, saalænge han vil, naar der blot svares Renter deraf, thi det maa være undgaaet hans Opmærksomhed, at Udvalget i sin Betænkning har paamindet Ministeren om paa passende Maade at søge dette Gjældsforhold afskiltet. Det skulde være mig særdeles kjært, om den nye Theaterchef, hvis Udnevnelse man i sin Tid kritiserede, kunde i økonomisk Henseende bringe det til, hvad ingen anden Theaterdirecteur før ham har kunnet, nemlig at Theatret balancerede. Jeg tvivler imidlertid derom, og en af de Grunde, hvorfor jeg har sluttet mig til det Vædringsforslag, der tilsigter at indskrænke Theatrets Driftscapital, er netop den, at jeg ikke har nogen Tillid til den nuværende Theaterchef i økonomisk eller i kunstforstandig Henseende. Jeg skal i den Anledning tillade mig at minde det ærede Thing om, at det i 1852 havde liggende for sig et Udkast til en Theaterlov, der var bygget paa en Commissionsbetænkning, og i hvis første Paragraph der udtaltes, at det kongelige Theater skal være et Nationaltheater, som skal sikres en kunstforstandig Besthrelse. Havde man dengang vedtaget denne Lov, eller idetmindste vedtaget at følge de Principer, som deri vare udtalte, vilde hele den Misère, der nu er gaaet hen over Theatret, ikke være indtruffen. Naar

man nu vil ansætte en Theaterchef, maa man søge en Mand, der kan antages at tilfredsstille deels den nationale og deels den kunstforstandige Fordring, men hvormegen Agtelse jeg end har for den nuværende Theaterchefs Dygtighed, Character og Evner i andre Retninger, troer jeg dog, at Enhver vil indrømme, at han maa antages at mangle de til at tilfredsstille disse to Fordringer nødvendige Forudsætninger. Det skulde glæde mig, hvis Erfaringen maatte vise, at han dog er i Besiddelse af dem, men jeg kan ikke med Tillid votere Mere end det bestemte Nødvendige til en Theaterbesthrelse, som ikke er stikket til at tilfredsstille de Fordringer, som med Tøje maae stilles til den.

Fallefen: Mine Herrer! Den mindre Grad af Velvillie, som enkelte Medlemmer have vist det kongelige Theater, har ogsaa faaet sit Udtryk i Udvalgets Betænkning, hvor det hedder, at Theatrets Gjæld er voget, „uagtet det har faaet et extraordinairt Tilskud af 17,000 Rd.“; men erindrer man, at dette extraordinaire Tilskud skulde tjene til at dække det Tab af 25,000 Rd., som det havde havt i Anledning af Landeforgeren, kan det dog kun uegentlig siges at være et Tilskud, at faae 8,000 Rd. for lidt, og hvad de 15,000 Rd. til midlertidige Gageforbedringer angaaer, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Theatret idetmindste tidligere har udbetalt circa 23,000 Rd. paa denne Konto, saa at det altsaa saa langtfra har modtaget noget extraordinairt Tilskud, at det tværtimod oftere her har havt — for at bruge et nyt Udtryk af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) — et Underskud af 8,000 Rd. paa denne Konto. Naar man har omtalt det fra den ene Dag til den anden Svævende i Theatrets Gjæld til Sorø Academi, troer jeg, at man har været ikke ganske correct; et er nemlig kun før Saisonens Begyndelse, at det faaer et midlertidigt Laan af Academiets Midler deels for at betale Sommergagerne og deels for at kunne sætte større Arbejder i Scene.

Jeg har nærmest tilladt mig at tage Ordet, for at udtale mig om den Maade, hvorpaa jeg mener, at Theatersagen kan afsvikles. Vi øns